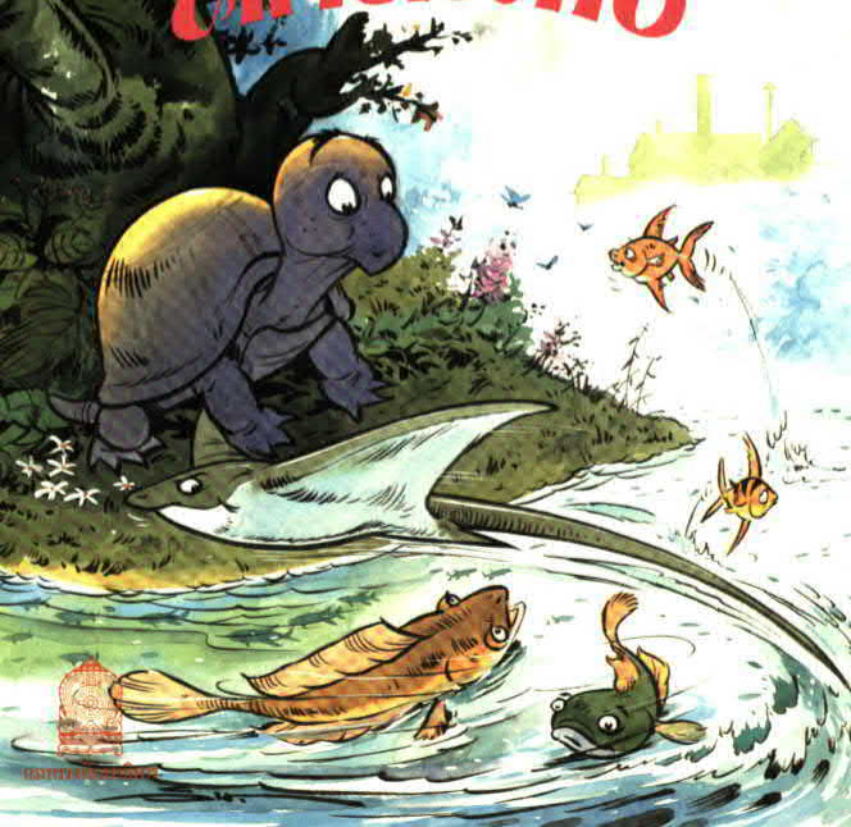

หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด กินตามน้ำ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ - ๔

แม่จ๋า ดักดีลหิ

หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด กินตามน้ำ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ - ๔

แม่จ๋า ตกดีสิทอิ

แม่น้ำศักดิ์สิทธิ์

อำนาจ เย็นสบาย

ศูนย์พัฒนาหนังสือ กรมวิชาการ

กระทรวงศึกษาธิการ

ลิขสิทธิ์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๓๘

ISBN 974-268-0108

พิมพ์แจกครั้งแรก ๒๕๓๘

คำนำ

หนังสือเรื่อง **แม่น้ำศักดิ์สิทธิ์** นี้ เป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓-๕ และเป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มหนึ่งใน ชุด กิตติมาภรณ์ ซึ่งมีทั้งหมด ๕ เล่มด้วยกัน

หนังสืออ่านเพิ่มเติมชุดนี้ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดทำขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อมุ่งเน้นให้นักเรียนเห็นถึงการประพฤติมีชอบในพระราชการ ความไม่เป็นธรรมต่างๆ ซึ่งเป็นอันตรายต่อชาติบ้านเมือง และเพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อผู้ประพฤติชอบในพระราชการ ตลอดจนเพื่อปลูกฝังคุณธรรม ศีลธรรม และค่านิยมที่เหมาะสมให้แก่นักเรียนและเยาวชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องความซื่อสัตย์สุจริต ความละเอียดต่อการกระทำผิด รู้จักควบคุมตนเองให้ประพฤติตามกรอบความถูกต้องที่ดีงาม ตระหนักและปฏิบัติตามสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบที่มีต่อผู้อื่น ต่อสังคม และประเทศชาติ

ในการดำเนินงานจัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติมชุดนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้แต่งตั้งคณะกรรมการอ่านรายการจัดทำขึ้น ตัวยานนามท้ายหนังสือนี้ ซึ่งคณะกรรมการได้พิจารณาเห็นว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด กิตติมาภรณ์ ที่ในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา สำหรับให้นักเรียน ได้ศึกษาให้เกิดความรู้ความเข้าใจอันนำไปพัฒนาทางด้านปัญญา ความคิด จิตใจ และคุณธรรม ตลอดจนตระหนักในการกระทำความดี ยึดมั่นในคุณธรรม อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจ สังคมและชาติบ้านเมือง นอกจากนี้คณะกรรมการยังได้เลือกสรรผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้เขียน ตลอดจนตรวจพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของหนังสือแต่ละเล่มด้วย

สำหรับหนังสือเรื่อง **แม่น้ำศักดิ์สิทธิ์** เล่มนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้มอบหมายให้นายอำนาจ เย็นสบาย เขียนขึ้น และให้นายอัศวิน อรุณแสง เป็นผู้วาดภาพ หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือแนวนานเทียงคดี ซึ่งมีตัวละครเดินเรื่อง ผู้เขียนสะท้อนให้เห็นว่าการทำลายสิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่น การตัดไม้ทำลายป่า การปล่อยน้ำเสียจากโรงงานลงสู่แม่น้ำ ได้ส่งผลกระทบต่อเป็นอย่างยิ่งทั้งต่อธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสิ่งมีชีวิตทั้งหลาย อย่างไรก็ตาม การทำลายสิ่งแวดล้อมดังกล่าวที่เกิดขึ้นนั้น ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการที่เจ้าหน้าที่บางคนรู้เห็นเป็นใจให้การสนับสนุน ไม่ปฏิบัติตามหน้าที่อย่างซื่อตรง มีการรับอามิสสินจ้างต่างๆ และบุคคลผู้กระทำการต่างๆ เหล่านั้นไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ขาดความรับผิดชอบ ซึ่งการประพฤติปฏิบัติดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวมและทุกๆ ชีวิต การทุจริตคดโกงจึงเป็นภัยอันตราย เป็นสิ่งที่ผิด เป็นความประพฤติชั่ว ดังนั้น พวกเราทุกคนจะต้องช่วยกันต่อต้าน คัดค้านการกระทำเหล่านั้น และนอกจากนี้ พวกเราจะต้องถือเป็นหน้าที่ในการช่วยกันปกป้อง และดูแลรักษาทรัพยากรสิ่งแวดล้อมให้อยู่ได้ต่อไป ทั้งนี้เพื่อการมีชีวิตอยู่ที่ดีของพวกเราทุกคนในอนาคต

กรมวิชาการหวังว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง **แม่น้ำศักดิ์สิทธิ์** จะให้ความรู้และความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณผู้มีส่วนร่วมในการจัดทำหนังสือชุดนี้ไว้ ณ โอกาสนี้

(นายพนม พงษ์ใหญ่)

อธิบดีกรมวิชาการ

๒๖ กันยายน ๒๕๖๗

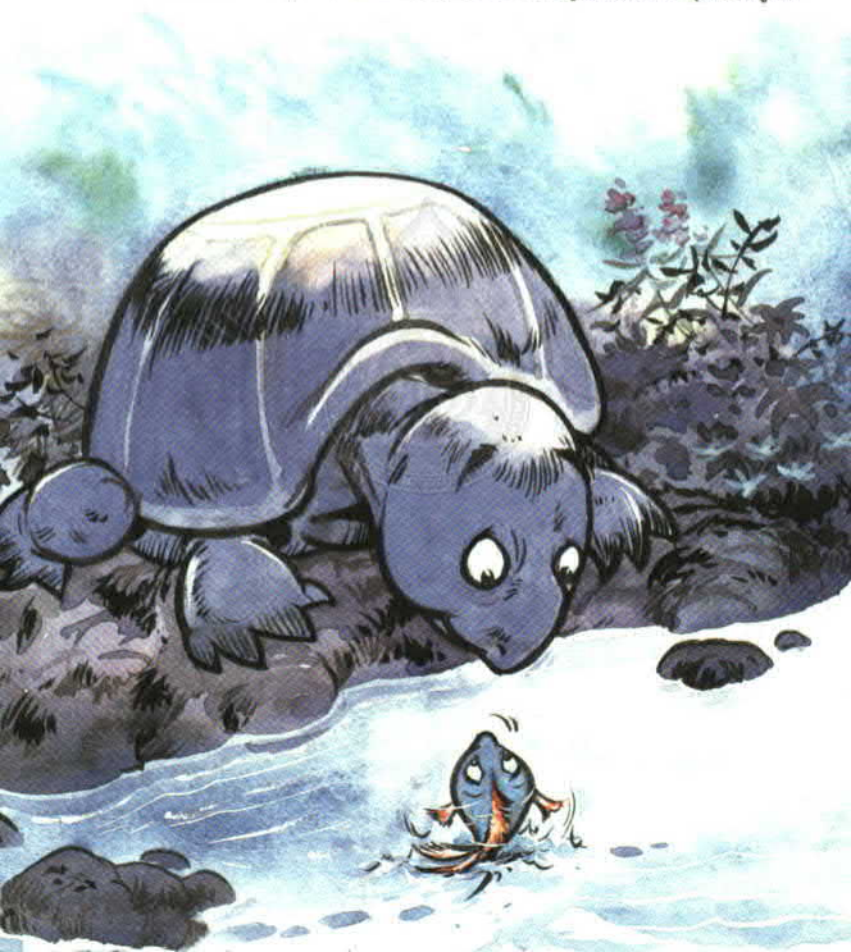
เรื่องราวของแม่น้ำที่กว้างใหญ่คดเคี้ยวยาวไกลสายนี้ ไม่มีใครรู้เรื่อง
ต่าง ๆ ได้ดีเท่ากับเตาชราผู้มีอายุยืนยาวมาเกือบ ๒๐๐ ปี จึงทำให้บรรดา
ลูกหลานสัตว์น้ำจำนวนมากมาผลัดเปลี่ยนเวียนว่ายกันมาซักถามและให้
เตาชราเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ที่ตื่นเต้นให้ฟังเป็นประจำ

“คุณปู่ครับ แม่น้ำสายนี้กับคุณปู่ ใคร
เกิดก่อนกันครับ” ลูกปลาคะเพียนเกล็ดสีเงิน
เอ่ยปากถาม ขณะที่ลูกปลาคะเพียนตัวอื่นๆ
ว่ายวนรอฟังคำตอบ ซึ่งเต่าชรา ก็ตอบข้อ
สงสัยแก่ลูกปลาคะเพียนว่า แม่น้ำเองจะมี
อายุมากกว่าใครๆ แต่เมื่อเกิดมาก็เห็นแม่น้ำ
สายนี้เกิดขึ้นมาก่อนแล้ว และตัวเองก็เคยถาม
พ่อแม่ว่าตายายของตน ก็ได้รับคำตอบ
เหมือนๆ กันว่า เมื่อเกิดมาลืมหาดูโลก ก็เห็น
แม่น้ำสายนี้เกิดขึ้นมาก่อนแล้วเช่นกัน

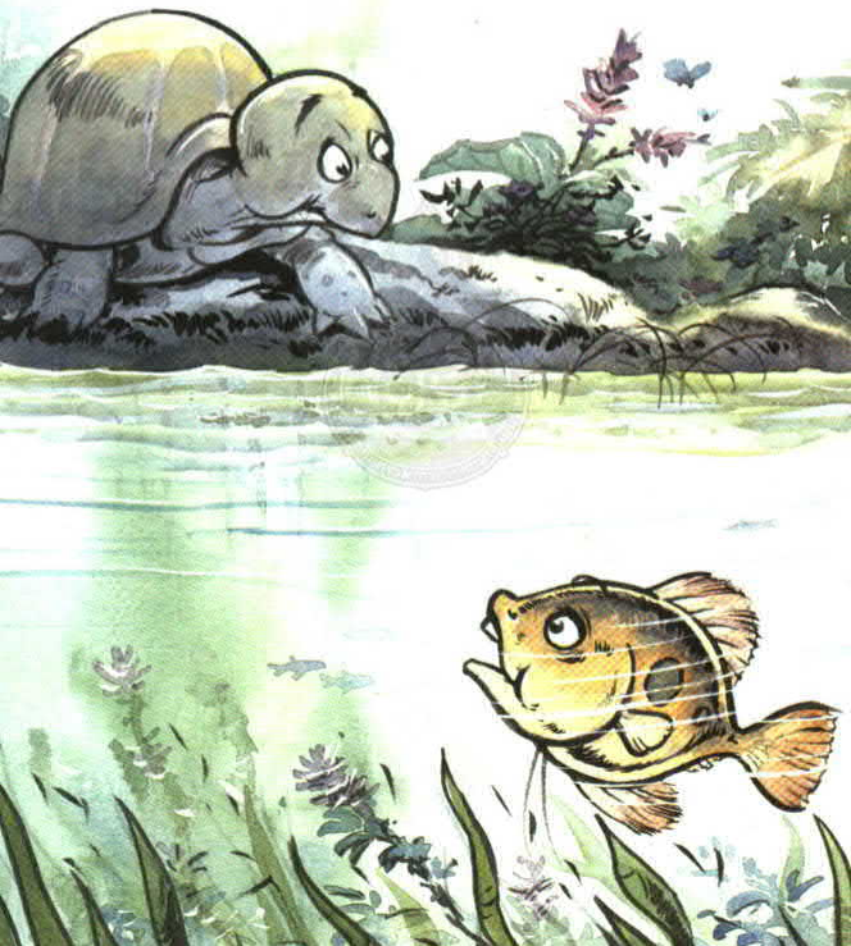

“คุณปู่ครับ น้ำในแม่น้ำสายนี้มีมากมาย มันไหลมาจากไหนครับ” ลูกปลานวลจันทร์ครึ่งสีแดงตัวหนึ่งจากฝูงถามเต่าชราด้วยความอยากรู้ เต่าชรายิ้มให้แบบเข้าใจดี แล้วเล่าว่า ต้นน้ำของแม่น้ำสายนี้มาจากแม่น้ำเล็ก ๆ หลายสายไหลมารวมกัน แล้วแม่น้ำเล็ก ๆ แต่ละสายก็ไหลมาจากป่าจากภูเขาที่มีป่าเขาอุดมสมบูรณ์

ลูกปลาระดัดหัวว่ายผ่านมาได้ยื่นเข้าพอดีจึงถามเต่าชราว่า “แล้วน้ำที่ไหลมาจากป่าจากเขามาจากไหนครับ”

เต่าชรายิ้มแหยๆ แล้วพูดกับลูกปลาระดัดหัวว่า ข้อนี้เกินความรู้ของตอนที่ตอบ หากวันใดได้คำตอบแล้วก็จะมาบอกให้ฟังในภายหลัง

ลูกปลาที่ร้ายล้อม้วยจากไปด้วย
ความร่าเริง แต่ยังไม่ทันคลายหลัง
ลูกปลากระเบนน้ำจืดตัวหนึ่งก็ว่ายถลา
เข้ามาหา แล้วถามว่า

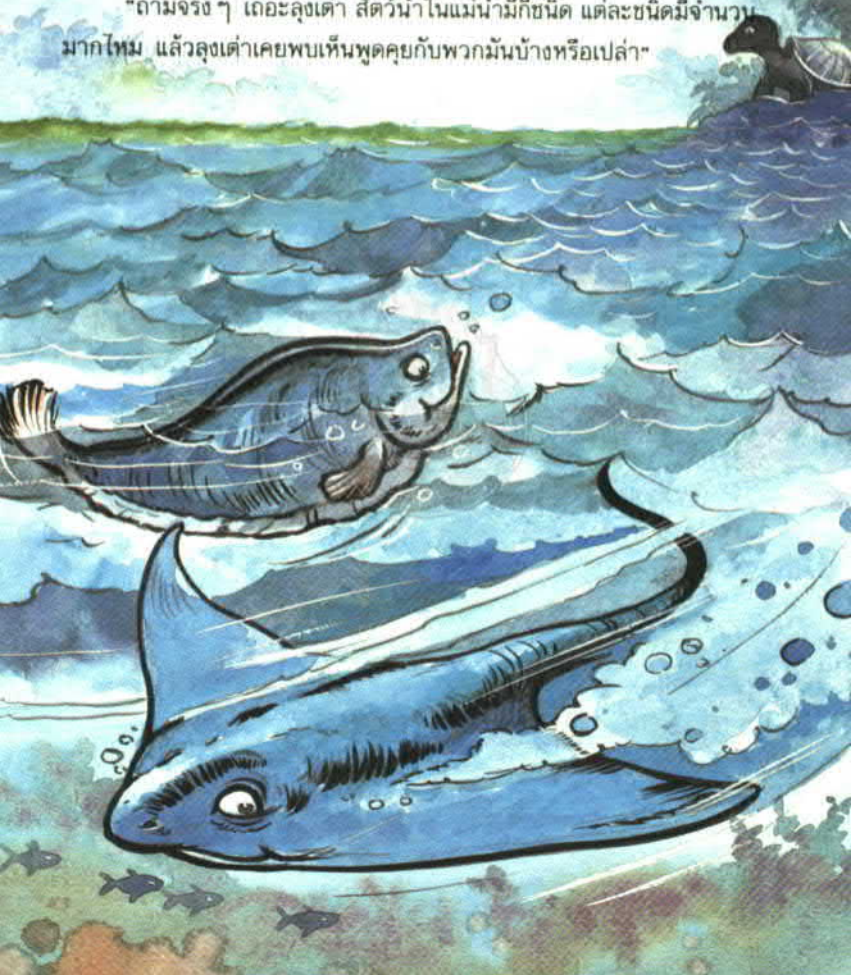
“นี่ลุงเต่า ผมอยากรู้จริงๆ ว่า
แม่น้ำสายนี้มันยาวแค่ไหน และยาวไป
ถึงไหน”

เต่าย่อมองลูกปลากระเบนน้ำจืด
ด้วยสายตาที่เมตตา พร้อมอธิบายว่า
จากต้นน้ำถึงปากแม่น้ำ คดเคี้ยวยาว
ไกลมาก ตัวเล็กๆ อย่างเจ้าต้องใช้เวลา
นับปีกว่าจะว่ายจากปากแม่น้ำถึงต้นน้ำ
ส่วนปากแม่น้ำสายนี้ก็จะมีบรรจบกับทะเล
น้ำเค็มที่กว้างใหญ่ไพศาล...

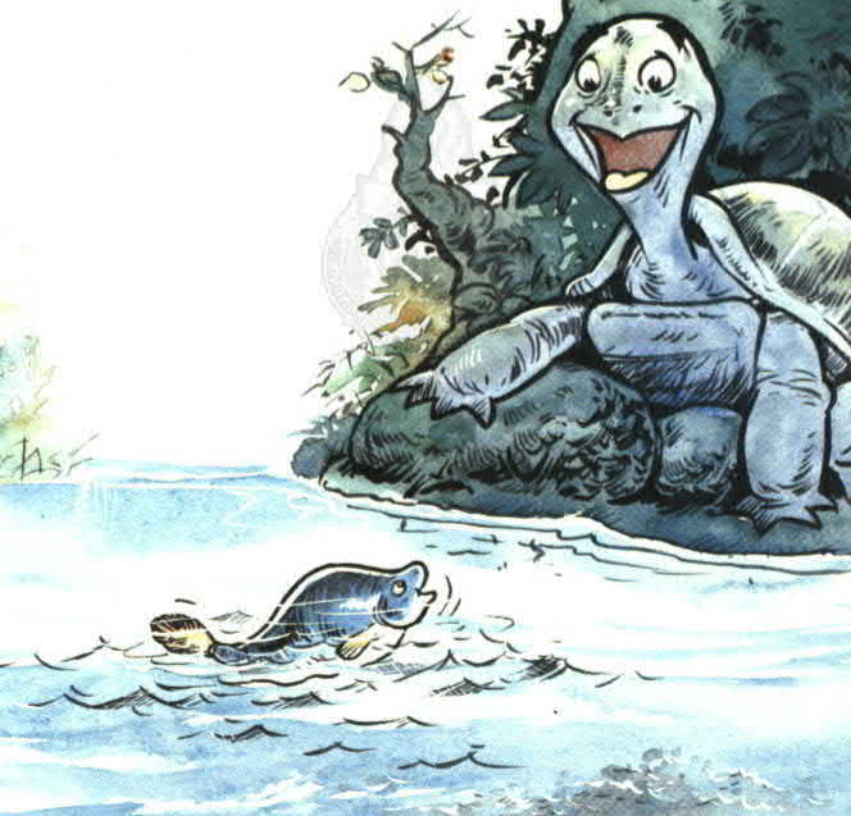

ลูกปลากระเบนน้ำจืดซึ่งในตอนแรกคิดว่าจะว่ายน้ำสำรวจความยาวของแม่น้ำถึงกลับถอนหายใจ แล้วว่ายน้ำจากไป ในขณะที่ลูกปลารายว่ายเลียบเคียงเข้ามาหา

“ตามจริง ๆ เถอะลุงเต้า สัตว์น้ำโนแม่น้ำมีกี่ชนิด แต่ละชนิดมีจำนวนมากไหม แล้วลุงเต้าเคยพบเห็นพูดคุยกับพวกมันบ้างหรือเปล่า”

เต่าชราหัวเราะเสียงดัง แล้วบอก
กับลูกปลากลายลายจุดว่า ในแม่น้ำ
สายนี้มีสัตว์น้ำชุกชุมจำนวนนับร้อย
นับพันชนิด แต่ละชนิดล่องเต่าเคยพบเห็น
และเคยพูดคุยมาด้วยแล้วทั้งนั้น จากนั้น
ล่องเต่าก็เล่าเรื่องราวให้ลูกปลากลาย
ฟังโดยละเอียด

เต่าชราเริ่มหิว จึงเคลื่อนตัวออกไปหาพืชน้ำกิน พบสาหร่ายก็กิน
สาหร่าย พบผักบุ้งอ่อนทอดยออดไหวลมอยู่เหนือผิวน้ำ ก็กัดกินเป็นอาหาร
พบหน่อพืชแทงดินโผล่ยอดริมฝั่งก็กัดกินเปลี่ยนรสชาติอย่างเพลิดเพลิน และ
มีความสุขตามประสาเต่าชราใจดีที่เป็นที่รักของลูก ๆ ปลาและบรรดาสัตว์น้ำ
ทั้งหลาย...

ต่อมาก็มีสัตว์น้ำหลายชนิดมาปรับทุกข์กับ
เต่าขรว่า ชีวิตของสัตว์น้ำเดี๋ยวนี้ไม่สงบสุขเหมือน
แต่ก่อนเลย เพราะนับวันแต่จะมีมนุษย์ใช้เครื่องมือ
จับสัตว์น้ำมากขึ้นๆ จะทำอย่างไรดี

เต่าขรจึงอธิบายว่า ถ้าพวกเราไม่ประมาท
เรียนรู้เรื่องเครื่องมือจับปลาของมนุษย์ พวกเราก็จะ
ไม่เสียทีแก่มนุษย์ง่าย ๆ

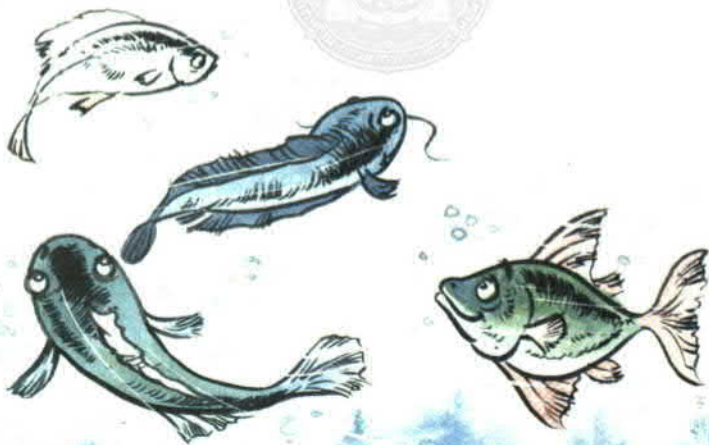
แต่บรรดาสัตว์น้ำทั้งหลายก็มี
ความเห็นคล้ายๆ กันว่า ข้อแนะนำ
ของเตาขรานั้นยังไม่ปลอดภัยเพียงพอ
จึงขอคำแนะนำที่ดีและมีความปลอดภัย
มากกว่านี้

เตาขราถอนหายใจ “เอ้า ถ้า
พวกเจ้าต้องการอย่างนั้น ข้าก็ขอแนะ
นำว่าสถานที่ที่ปลอดภัยที่สุดสำหรับ
สัตว์น้ำอย่างพวกเราก็คือ จงว่ายน้ำ
รวมตัวพักพิงอาศัยอยู่บริเวณหน้าวัด
ที่มีแม่น้ำไหลผ่าน เพราะที่นั่นมนุษย์
ทั่วๆ ไปจะละเว้นไม่จับสัตว์น้ำ”

ข้อเสนอแนะข้อนี้ของเตาชราเป็นที่
พอใจต่อบรรดาลสัตว์น้ำทั้งหลายเป็นอย่างมาก
จึงต่างพากันไปพึ่งพาอาศัยตามบริเวณหน้า
วัดต่าง ๆ ที่มีแม่น้ำไหลผ่านเป็นจำนวนมาก

ซึ่งก็ไม่ผิดหวัง เพราะนอกจากมนุษย์ทั่ว ๆ ไปจะละเว้นไม่จับสัตว์น้ำ
บริเวณหน้าวัดแล้ว ในเวลายามเย็น หลวงพ่อ พระลูกวัด ก็ยังมี
อาหารที่เหลือจ้นมาหว่านโปรยให้ทาน เช่นเดียวกับเด็กวัดที่
พากันมาล้างบาตร ล้างจาน แล้วให้เศษอาหารตกค้างแก่บรรดา
สัตว์น้ำทั้งหลาย

“ทำไมพวกมนุษย์จึงละเว้นไม่จับ
สัตว์น้ำบริเวณหน้าวัด”

“ทำไมพระจึงมีเมตตากรุณา”

“ทำไมคนพายเรือผ่านหน้าวัด
จึงยกมือไหว้ไปที่โบสถ์ แล้ววกน้ำใน
แม่น้ำขึ้นมาลูบหน้าลูบตา”

มีคำถามมากมายจากบรรดาสัตว์น้ำที่ถามเต่าชรา แต่เต่าชรา ก็ตอบไม่ได้ นอกจากบอกว่า ตนเองก็พบเห็นสิ่งนี้เกิดขึ้นมานานแล้ว และปู่ย่าตาทวดของตน ก็สอนว่า หากมีวัดสร้างที่ไหน ก็ให้ไปอาศัยอยู่ที่ที่ปลอดภัยตามบริเวณหน้าวัด โดยไม่มีคำอธิบายใดๆ

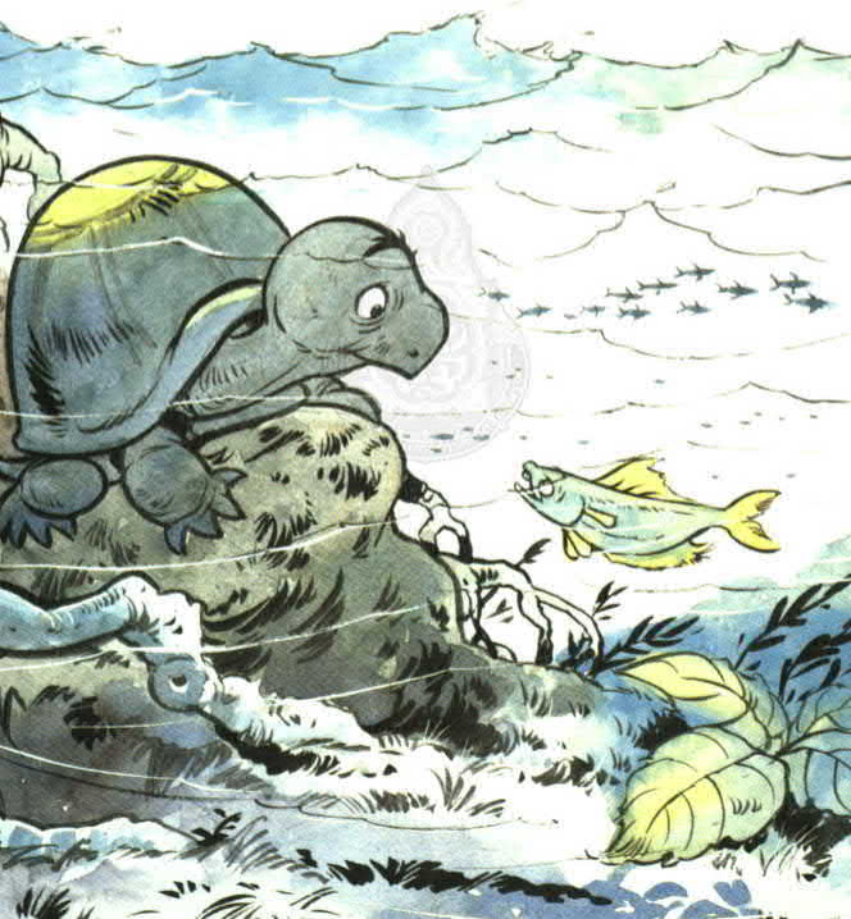
แม้บรรดาสัตว์น้ำทั้งหลายจะไม่ได้รับคำตอบ แต่ทั้งหมดก็พอใจกับความปลอดภัยในชีวิตที่มีมากขึ้นกว่าเดิม

อย่างไรก็ตาม ความสงสัยของบรรดาสัตว์น้ำ และความต้องการทราบคำตอบที่แท้จริง ก็เลยทำให้พวกมันยังคงคาดเดาค้นหาคำตอบกันไปต่าง ๆ นานา จนในที่สุดบรรดาสัตว์น้ำทั้งหลายก็มีความเชื่อคล้าย ๆ กันว่า วัดคงเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ และแม่น้ำที่ผ่านหน้าวัดก็ต้องเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่มนุษย์ยำเกรงอย่างแน่นอน

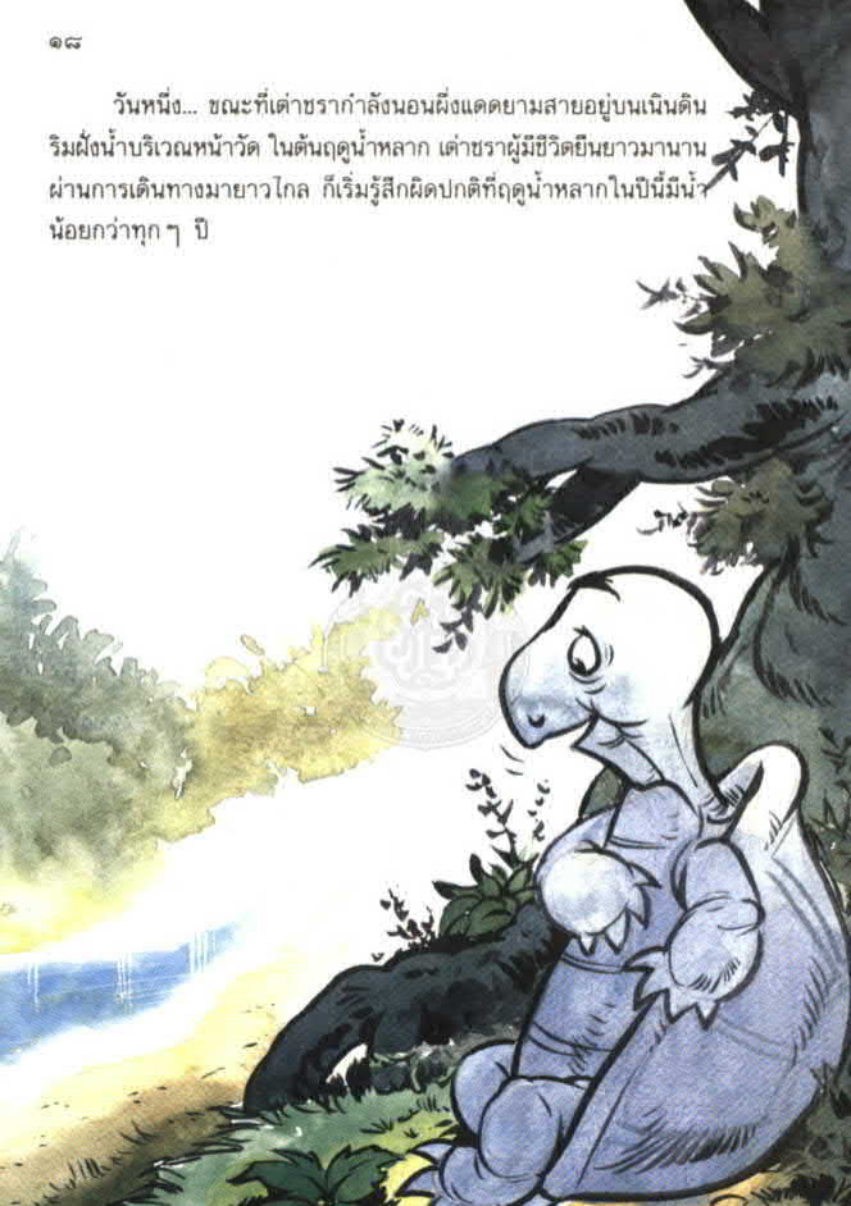
แต่ที่เชื่อถือมากไปกว่านั้นก็คือ บรรดาสัตว์น้ำทั้งหลาย
ที่อาศัยอยู่ในแม่น้ำบริเวณหน้าวัดต่างมีความคิดเหมือนกันว่า
ความวิเศษศักดิ์สิทธิ์ของแม่น้ำบริเวณหน้าวัด จะไม่มีสิ่งใด
มากล้ำกรายและทำลายได้

“เขื่อนจันเทจะลุดเต่า น้ำในแม่น้ำบริเวณหน้าวัดต้องศักดิ์สิทธิ์ มีอำนาจพิเศษเหนือกว่าน้ำตรงที่อื่น ๆ ของแม่น้ำสายนี้ยาวนาน” ลูกปลาสวยไม่มีเกล็ดกล่าวด้วยความมั่นใจ ในขณะที่เต่าชราฟังนิ่งเฉยด้วยความไม่แน่ใจ

วันหนึ่ง... ขณะที่เต่าชรากำลังนอนผิงแดดยามสายอยู่บนเนินดินริมฝั่งน้ำบริเวณหน้าวัด ในต้นฤดูน้ำหลาก เต่าชราผู้มีชีวิตยืนยาวมานานผ่านการเดินทางมายาวไกล ก็เริ่มรู้สึกผิดปกติที่ฤดูน้ำหลากในปีนี้มีน้ำน้อยกว่าทุก ๆ ปี

พอติมีเหี้ยวนกเขาบิน
ผ่านมา เต่าขราจึงเรียกเหี้ยวนกเขา
มาซักถาม ก็ได้ความว่าเหี้ยว
นกเขาโบยบินเดินทางมาจากแหล่ง
ต้นน้ำตอนบนของแม่น้ำสายนี้

“ข้าก็ไม่รู้ว่าเพราะอะไรน้ำในบึงจึงน้อย แต่ที่ข้าเห็น ข้าเห็น
ภูเขาไม่มีต้นไม้ ข้าเห็นป่าที่เหลื่อมมีคนกำลังตัดโค่น ข้าเห็นน้ำตก
หลายแห่งไหลรินเหมือนไม่มีแรง ข้าเห็นแก่งน้ำหลายแห่งแห้งขอด
ข้าเห็นโรงงานกำลังก่อสร้างตามสองริมฝั่งแม่น้ำเกิดขึ้นเรียงราย
และที่เริ่มปล่อยควันคลังกระจายเกิดขึ้นเป็นระยะ ที่ข้าเห็นข้าเห็น
ทั้งหมดนี้”

แล้วเหยียนนกเขาก็ลาจากไป ปล่อยให้เต่าชรา
รับฟังเรื่องราวและเฝ้ามองสายน้ำที่อยู่เบื้องหน้า
ด้วยความไม่สบายใจ

ฤดูร้อนเริ่มมาเยือน... แต่เป็นการเยือน
ที่มาพร้อมกับข่าวลือแพร่สะพัดมาเป็นทอด ๆ
จากฝูงปลาที่อาศัยอยู่ในแม่น้ำตอนต้นน้ำ
ต่างว้ายหนีอพยพลงมาด้วยความตกตื่น
โดยเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้ฟังว่า โรงงาน
สองข้างฝั่งน้ำ ต่อก่อระบายน้ำขนาดใหญ่

ฝังไว้ได้น้ำ แล้วปล่อยน้ำที่ทำให้ฝูงปลาและสัตว์น้ำทุกชนิดมีอาการมึนงง
แน่นหน้าอก และหายใจไม่ออก ตอนแรกก็พอทนได้เมื่อหนีออกไปให้ห่าง
แต่เมื่อหลายโรงงานปล่อยน้ำพิษออกมาพร้อม ๆ กัน ทำให้กุ้ง หอย ปู ปลา
เสียชีวิตล้มตายไปมากมาย ที่สำคัญ น้ำพิษพวกนั้นมันกำลังไหลลงไปตาม
แม่น้ำ จนจวนจะถึงที่นี่แล้ว

สัตว์น้ำบริเวณหน้าวัดแสดงความ
แตกตื่นตกใจ จึงพากันไปปรึกษาขอความ
ช่วยเหลือเพื่อแก้ไขภัยน้ำพิษจากเต่าชรา
ผู้ผ่านชีวิตมายาวนาน แต่เต่าชราที่ไม่
สามารถออกความคิดหาทางช่วยแก้ไข
ภัยน้ำพิษได้ เพราะตั้งแต่มีชีวิตยืนยาว
มาเกือบ ๒๐๐ ปี ไม่เคยพบเหตุการณ์
กลียุคแบบนี้มาก่อนเลย จึงได้แต่แนะนำว่า
ทุกชีวิตต้องอพยพหนีไปจากที่นี่โดยด่วน

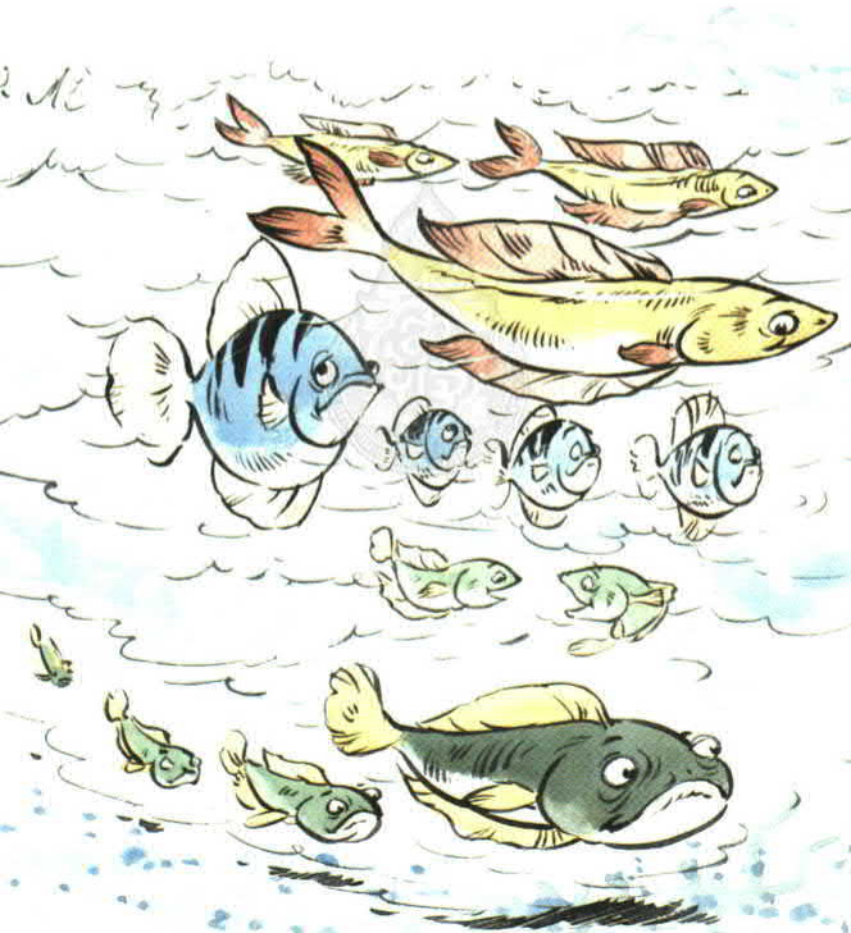

แต่ฝูงปลาบริเวณหน้าวัดส่วนหนึ่ง
กลับคัดค้าน โดยให้เหตุผลว่า น้ำในแม่น้ำ
หน้าวัดเป็นน้ำศักดิ์สิทธิ์ วิเศษ ปลอดภัย
น้ำพิษที่ไหลมาคงทำให้ใครล้มตายลงไม่ได้

“แต่ก่อนพวกเราก็คิดเช่นนั้น กุ้ง หอย ปู ปลาที่อาศัยอยู่ตามบริเวณหน้าวัดหลวงพ่อศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่บริเวณต้นน้ำดอนบนก็คิดอย่างนี้ จึงไม่มีใครอพยพหลบหนี ทำให้สัตว์น้ำต่างพลัดตัวลอยตายเป็นเนือ น้ำพิษมันน่ากลัวมาก น่ากลัวจริง ๆ” ปลาสวยที่จัดว่าเป็นปลาที่อดทนที่สุดชนิดหนึ่งบอกเล่าอย่างตื่นตระหนก ในขณะที่ปลาเลื้อยออกเป็นพยานยืนยัน

เมื่อได้ยีนค่ายืนยั่นเช่นนั้น ผูกปลาทั้งหลายที่อยู่บริเวณหน้าวัดจึง
ตัดสินใจอพยพหนีไปตายเอาดาบหน้า ทั้งลูกปลา ปลาเล็ก ปลาน้อย ต่าง
ว่ายติดตามพ่อแม่ของตนลงไปตามตอนใต้ของแม่น้ำเป็นทิวแถว รวากับหนี
ภัยสงคราม...

ขบวนอพยพของฝูงปลาหน้าวัดมุงหน้าลงก็ว่าได้ สู่ปากแม่น้ำดอนล่าง
ได้ไม่กี่วัน พวกมันก็ต้องพบกับฝูงปลาที่ว่ายสวนทางขึ้นมาด้วยท่าทางที่ตกใจ
ฝูงปลาเหล่านั้นเล่าให้ฟังว่า น้ำเค็มจากทะเลกำลังทะลักสูงขึ้นมาเรื่อยๆ
หากขึ้นว่ายลงไป ปลาน้ำจืดทั้งหลายคงไม่มีชีวิตเหลือรอด

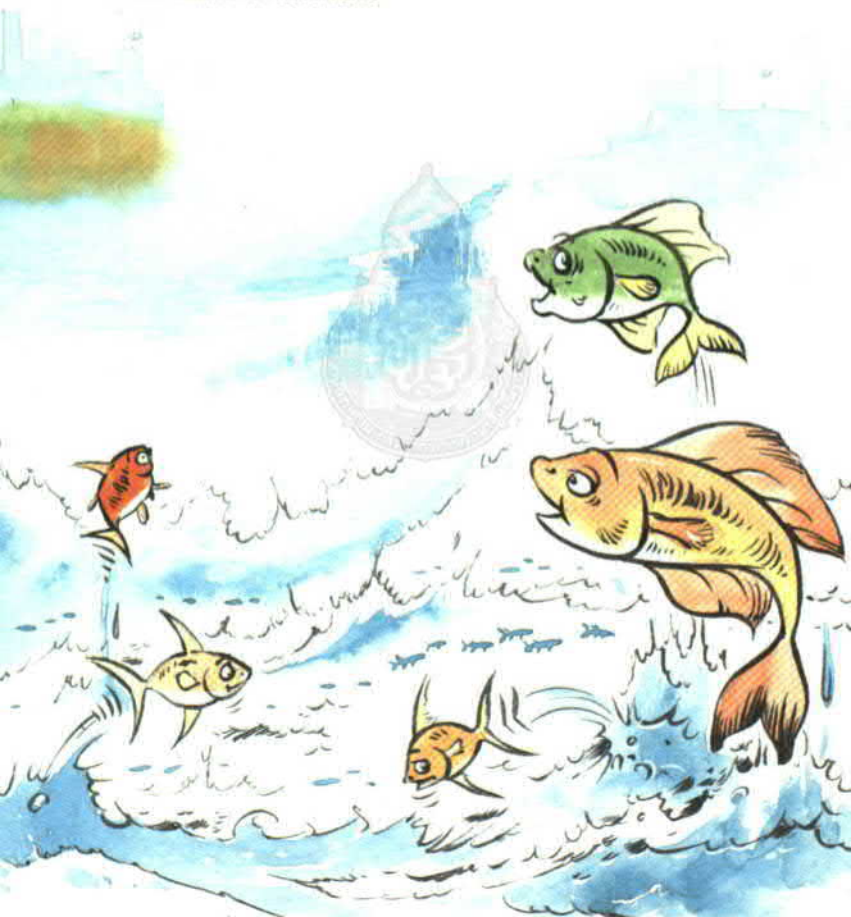
แต่เต่าชราก็ร้องเตือนว่า
แม่น้ำดอนบน น้ำพิษกำลังไหล
ลงมา หากฝูงปลาที่หนีน้ำเค็ม
ว่ายน้ำขึ้นไปยังต้นน้ำดอนบน
ก็ต้องพบกับความตายเช่นกัน

เมื่อปลาทั้ง ๒ ฝูงได้ยื่นเข้มนั้น ต่างก็รู้สึกสิ้นหวังและหมดอาลัยในชีวิต
จึงได้แต่ว่ายวน สองฝั่งอยู่ตรงบริเวณนั้นโดยไม่กล้าว่ายหนีไปทางไหน
จนกึ่งปลาบางตัวรำไให้แล้วรำพันว่า เหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น เป็นผลมาจาก
ผีสาวนางไม้ลงโทษ กลั่นแกล้งเพื่อทำลายล้างสัตว์น้ำให้สูญไปจากสายน้ำ

โชคดียังเป็นของสัตว์น้ำฝูงนั้น เพราะขณะที่น้ำเค็มยังทะลักขึ้นมาไม่ถึง
น้ำพิษจากโรงงานที่ป่าไหล่ม่าฝูงปลาอย่างลางเผ่าพันธุ์ ก็ค่อยๆ เจือจางลงๆ
จนเมื่อสายน้ำไหลมาถึง ณ สถานที่ฝูงปลารอคอยความตายอยู่ ฝูงปลา
จึงไม่ได้รับอันตรายแต่อย่างใด ทำให้ฝูงปลาฝูงสุดท้ายของแม่น้ำสายนี้ ต่าง
ล้วนดีใจและเศร้าใจระคนกัน

ตั้งใจที่พวกตนต่างรอดชีวิตปลอดภัย
เศร้าสลดใจที่ทราบข่าวการล้มตายของเพื่อนสัตว์น้ำตอนบน
ขณะเดียวกัน ทุกชีวิตที่รอดปลอดภัยต่างก็ภาวนาว่า
ขออย่าให้เหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นอีกเลย.....

คำอธิบายท้ายเล่ม

นิทานเรื่องแม่น้ำศักดิ์สิทธิ์จบลงแล้ว แต่เรื่องในชีวิตจริงยังมีอยู่ และ
ยังเกิดขึ้นต่อไป โดยเฉพาะเรื่องการทำลายสิ่งแวดล้อมนั้น เช่น การตัดไม้
ทำลายป่า ส่วนหนึ่งเกิดจากการทุจริตของเจ้าหน้าที่บางคน ที่รู้เห็นเป็นใจ
ให้การสนับสนุนการตัดไม้ทำลายป่า โดยไม่ปฏิบัติหน้าที่อย่างซื่อตรง หรือ
เรื่องการปล่อยน้ำเสียจากโรงงานลงแม่น้ำ ก็เกิดจากการที่เจ้าของโรงงาน
ขาดความรับผิดชอบต่อ โดยไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย คือบำบัดน้ำเสียให้เป็นน้ำดี
ก่อนระบายทิ้ง รวมทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐบางคนสมรู้ร่วมคิดกับโรงงาน ด้วยการ
รับเงินทอง แล้วไม่ดำเนินการจับกุมโรงงานที่ปล่อยน้ำเสียลงแม่น้ำลำคลอง

สิ่งเหล่านี้เป็นอันตรายต่อธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และชีวิตทั้งหลาย
เป็นอย่างยิ่ง ซึ่งผลสุดท้ายการทุจริตต่อหน้าที่ ก็จะส่งผลร้ายกลับมาสู่สังคม
โดยรวมและทุก ๆ ชีวิต

การทุจริตคดโกง จึงเป็นภัยอันตราย เป็นสิ่งที่ผิด เป็นความประพฤติชั่ว
ที่เราทุกคนจะต้องช่วยกันต่อต้านคัดค้าน เพื่อการมีชีวิตอยู่ที่ดีของพวกเรา
ทุกคนในอนาคต

คำถามท้ายเล่ม

๑. น้ำในแม่น้ำมาจากไหน
๒. ต้นน้ำลำธารกับปากแม่น้ำต่างกันอย่างไร
๓. สัตว์น้ำจืดที่มีอายุยืนยาวมากที่สุดคืออะไร
๔. จงบอกชื่อสัตว์น้ำจืดมา ๕ ชนิด
๕. เพราะอะไรสัตว์น้ำจึงชอบอาศัยอยู่บริเวณแม่น้ำหน้าวัด
๖. ใครเป็นคนทำลายป่า และร่วมมือกันทำลายป่า
๗. ถ้าไม่มีต้นไม้ในป่า จะเกิดอะไรขึ้น
๘. ใครทำให้แม่น้ำเน่าเสีย และร่วมมือกันทำให้แม่น้ำเน่าเสีย
๙. ความไม่ซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ การทุจริตคดโกงเป็นสิ่งดีหรือไม่ เพราะเหตุใด
๑๐. ในเรื่องแม่น้ำศักดิ์สิทธิ์ สัตว์น้ำเกือบจะสูญพันธุ์เพราะใครเป็นต้นเหตุ และตัวการร่วมกัน

**คณะกรรมการอำนวยการจัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุค กิตตานันท์
ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา**

๑. ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
(นายโกวิท วรพิพัฒน์)	ประธานคณะกรรมการ
๒. อธิบดีกรมวิชาการ	รองประธานคณะกรรมการ
๓. พระเมธีวราภรณ์	กรรมการ
๔. ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ป.
(นางสาวดวงพร รุจิเรข)	กรรมการ
๕. ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาหนังสือ	กรรมการ
๖. นายวินัย รอดจ้าย	กรรมการและเลขานุการ
๗. นางบุญสม น้าเจริญ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

**ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง อนุญาตให้ใช้หนังสือในโรงเรียน**

ด้วยกรมวิชาการได้จัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด กินตามน้ำ เรื่อง แม่น้ำศักดิ์สิทธิ์ สำหรับ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓-๕ ขึ้น กระทรวงศึกษาธิการพิจารณาแล้วอนุญาตให้ใช้หนังสือในโรงเรียนได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๗

(นายสุวัตร สืบพันธุ์)

รองปลัดกระทรวง รักษาราชการแทน

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

ผู้เขียน

นายอำนาจ เป็นสบาย

ผู้ตรวจ

พระเมธีธรรมาภรณ์
นางสาวดวงพร วุจิเรช
นายวินัย รอดจ่าย
นางบุญสม น้ำเจริญ

บรรณาธิการ

นางบุญสม น้ำเจริญ

ผู้ออกแบบ - จัดทำรูปเล่ม

นายพนิจ สุชะลันดี

ผู้วาดภาพประกอบ

นายอัศวิน อรุณแสง

ศึกษานันท์พาณิชย์

พิมพ์ที่โรงพิมพ์สุวรรณภาคพรวิภา นายสุคนธ์ วิบูลย์ศิลป์ ผู้พิมพ์และผู้โฆษณา พ.ศ. ๒๕๖๔

